

Noční můra

Helena Vondráčková

Má lampa nocí svítí,
Ty troufáš si jít blíž,
do zkázy se řítíš,
ale nevěříš.
Oči se mi klíží,
Ty sedíš klidně dál,
zbožně ke mně vzhlížíš,
jsem tvůj ideál.

Kroužíš dál
Kroužíš dál

Když nejsi v právu,
tak dej si aspoň říct,
dostal jsi kávu,
ale Ty chceš víc.
Já se Ti bráním
už hezkou řádku dní,
tohle varování je poslední.

Kroužíš dál
jako bílá můra,
každou chvíli blíž.
Máš, cos chtěl
je to Tvoje smůla,
když s ránem uhoříš.

Kroužím, kroužím
kolem boků Tvých jak stín.
Toužím, toužím,
tak pověz, co teď s tím.
Že pálíš, to už vím.
Tak tu kroužím,
dál tu kroužím.

Kroužíš dál
jako bílá můra,
každou chvíli blíž.
Máš, cos chtěl,
je to Tvoje smůla,
když s ránem uhoříš.
Má lampa ještě svítí,
Ty troufáš si zas blíž,
do zkázy se řítíš,
proč mi nevěříš.

Kroužíš dál
jako bílá můra,
každou chvíli blíž.
Máš, cos chtěl,
je to Tvoje smůla,
když s ránem uhoříš.

Kroužím, kroužím
kolem boků Tvých jak stín.
Toužím, toužím,
tak mi pověz, co teď s tím.

že pálíš, to už vím.
Tak tu kroužím,
dál tu kroužím.

Kroužíš dál
jako bílá můra,
každou chvíli blíž.
Máš, cos chtěl,
je to Tvoje smůla,
když s ránem uhoříš.

Kroužíš dál